

Opvs Theologicvm

Mauro, Silvestro

MDCLXXXVII

Q. 204. Vtrum sacrificium eucharisticum habeat vim infallibilem remittendi proximè pœnam temporalem, & obtinendi alia bona temporalia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84149](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84149)

& sanctitate sine vilo actu meritorio, ex eo præcisè, quod sacrificium missæ pro ijs offertur, quod est absurdum, & repugnans sensui ecclesiæ, quæ hanc vim conferendi, & augendi gratiam in infantibus sine vilo actu eorum, tribuit solis sacramentis. Probat-ur secunda pars. Nam si habet vim augendi gratiam medio actu bono eius, in quo augetur gratia, vel auget gratiam præcisè quantum ille meretur per talem actum, vel amplius; si primum; ergo non auget gratiam immediatè ex opere operato, siquidem ad hoc requiritur, vt tale augmentum excedat meritum operantis; si auget supra meritum operantis; ergo ex duobus exercentibus actus ex se æquè meritorios, alter accipiet maiorem gratiam ex eo præcisè, quod pro eo offeratur sacrificium missæ: quod est absurdum, & repugnat sensui fidelium, præsertim cum dicatur sine fundamento, & sequeretur, quod posset sacrificium augere gratiam in infantibus etiam sine vilo ipsorum merito, si posset gratiam in adultis augere supra ipsorum merita. Dicendum igitur, quod sacrificium potest solum augere gratiam, quatenus placat Deum, ab eoque impetrat, vt det auxilia etiam efficacia ad faciendos actus, quibus gratia augetur ex opere operantis.

9. Dicendum tertio: sacrificium eucharisticum neque habet vim remittendi peccata venialia quoad culpam ex opere operato, instar sacramenti. Probat; nam vel habet vim remittendi venialia quoad culpam sine vilo actu bono, & sine vilo augmento gratiæ in eo, cui venialia remittuntur, & hoc licet admittatur esse possibile de potentia absoluta, tamen non fit de facto: siquidem de facto Deus nunquam remittit culpam, quæ est macula quædam peccatoris, sine aliqua mutatione intrinseca peccatoris; vel habet vim remittendi venialia, media infusione gratiæ, & sicut sacrificium non auget gratiam ex opere operato, vt dictum est num. 8. ita non remittit peccata venialia, media infusione gratiæ ex opere operato; vel dicitur, quod remittit venialia quoad culpam ex opere operato, medio aliquo actu bono, ita vt plura venialia remittantur, quam remitterentur præcisè ex vi illius actus boni, & hæc vis etiam videtur propria sacramenti, ac sine sufficienti fundamento tribui sacrificio. Fateor tamen hunc vitium modum esse satis probabilem. Concluditur ergo sacrificium habere vim remittendi mortalia, & venialia quoad culpam, & augendi gratiam solum mediatè, in quantum placat Deum, & ab eo impetrat, vt det auxilia etiam efficacia ad exercendos actus, per quos augetur gratia, & remittantur mortalia, & venialia, vel ex opere operantis extra sacramentum, vel ex opere operato in sacramento.

10. Potest quæri, vtrum sacrificium habeat vim obtinendi infallibiliter auxilia ad exercendos actus, per quos remittantur pec-

cata, & augetur gratia.

Respondet negatiuè contra aliquos cum communi sententia, quam sequuntur Suarius disp. 79. sect. 13. in fine, & Vasquez disp. 228. cap. 3. num. 20. Ratio est, quia, vt conferret hæc auxilia infallibiliter, deberet dari promissio Dei de illis semper conserendis; sed non inuenitur hæc promissio, ergo &c. Confirmatur: nam sacrificium non habet vim obtinendi auxilia etiam efficacia, & tamen illa non obtinet infallibiliter; ergo neque obtinet infallibiliter auxilia maiora, quam Deus daturus esset, si non offerretur sacrificium. Rursus eu charistia vt sacramentum habet vim obtinendi donum perseverantiæ, & tamen illud non obtinet infallibiliter; ergo vt sacrificium non obtinet infallibiliter subiecto non ponenti obicem auxilia maiora ijs, quæ Deus alioquin daret.

QVÆSTIO CCIV

Virum sacrificium eucharisticum habeat vim infallibilem remittendi proximè penam temporalem, & obtinendi alia bona temporalia?

1. **P**osset aliquis existimare, quod sicut sacrificium eucharisticum non habet vim proximè remittendi reatum culpæ, sic non habeat vim proximè remittendi reatum poenæ, sed solum habeat vim obtinendi auxilia ad faciendos actus, per quos satisfiat pro poena, & obtineatur eius remissio. Posset præterea aliquis existimare, quod licet sacrificium eucharisticum habeat vim proximè remittendi poenam temporalem, tamen non illam remittat lege infallibili, & semper, sed cum Deo libuerit. Dominicus Sotus in 4. dist. 13. qu. 2. art. 1. & Canus lib. 12. de locis theologicis, cap. 13. existimant, quod licet sacrificium, cum applicatur pro viuis, semper certa lege remittat aliquid poenæ, tamen cum applicatur defunctis existentibus in purgatorio, non remittat poenam certa lege, sed solum per modum suffragij, prout Deo placuerit acceptare satisfactionem in sacrificio oblatam.

2. Dicendum cum communi sententia, quam pluribus auctoribus relatis, sequuntur Suarius disp. 79. sect. 6. & Vasquez disp. 228. cap. 4. sacrificium eucharisticum proximè, & certa lege remittit poenam pro quibus applicatur, seu sint viuentes, seu defuncti, si non ponant obicem. Ratio est, quia hoc sacrificium aliquem effectum debet causare proximè, & certa lege; sed ex dicta remissionem culpæ, & augmentum gratiæ non causat proximè, auxilium ad exercendos actus, per quos obtineatur remissio peccati, & augmentum gratiæ, licet causet proximè, non causat infallibiliter, & certa lege multo minus infallibiliter obtinet bona tempora-

poralia; ergo remissione in pœnâ debet cau-
sare infallibiliter, ac certa lege; alioquin nul-
lum effectum causaret infallibiliter, ac certa
lege. Ideo Tridentinum sess. 22. cap. 2. lo-
quens de hoc sacrificio, dicit: *Quare non solum
pro fidelium viuorum peccatis, pœnis, & satisfac-
tionibus, sed & pro defunctis in Christo nondum
ad plenum purgatis, ritè iuxta Apostolorum tradi-
tionem offertur.*

3. Confirmatur: nam sacrificium eucha-
risticum subrogatum est sacrificijs mosaïcis;
ergo sicut illa habebant vim immediatè, &
infallibiliter purgandi à fordibus, & immun-
ditijs legalibus, sic hoc sacrificium habet
vim immediatè purgandi à reatu pœnâ. Ra-
tio à priori est, quia per sacrificium eucha-
risticum, quatenus fit nomine Christi, appli-
cantur satisfactiones sacrificij cruenti crucis;
ergo per talem applicationem debet immedi-
atè, & infallibiliter remitti reatus pœnâ,
pro quo remittendo tales satisfactiones appli-
cantur; & quia Christus sicut dedit potesta-
tem sacerdotibus nomine ipsius offerendi hoc
sacrificium, sic dedit illis potestatem idem
sacrificium applicandi, & offerendi pro viujs, &
defunctis; ideo habet vim proximè, & certa
lege remittendi reatum pœnâ temporalis
tùm viujs, tùm defunctis. Si verò quærat,
quare sacrificium eucharisticum, cum non
solum applicet vim satisfactoriam, sed etiam
impetratoriam sacrificij cruenti, infallibiliter
satisfaciat, non infallibiliter impetret ea,
propter quæ offertur, dicendum rationem
est, quia quod oblata, & acceptata equali
satisfactione, remittatur pœna, videtur per-
tinere ad iustitiam; at verò quod obtineatur
beneficium spectat ad liberalitatem; ergo
congruum fuit, vt daretur certa lex, vt obla-
ta, & applicata per sacrificium eucharisticum,
equali satisfacti one sacrificij cruenti, remit-
teretur pœna; at non fuit congruum, vt da-
retur certa lex, vt oblata impetratione, obti-
neretur gratia, sed eius concessio relinque-
retur liberalitati diuinæ. Videri potest Car-
dinalis de Lugo disp. 19. sess. 9. num. 153. &
sequentibus.

4. Addit primò idem Cardinalis de Lugo
loco citato num. 158. ex Suario disp. 79. sect.
6. probabile esse, quod remissio pœnâ tem-
poralis potest per sacrificium eucharisticum
obtineri, non solum per modum satisfactio-
nis, sed etiam per modum impetrationis.
Ratio est, quia sicut possumus petere, & im-
petrare à Deo alia beneficia, sic possumus
petere, & impetrare à Deo hoc beneficium,
vt etiam sine satisfactione remittat pœnam
temporalem, & ad hanc remissionem obti-
nendam, applicare vim impetratoriam sacri-
ficij cruenti. Remissio tamen per modum
impetrationis non obtinetur infallibiliter ex
ratione allata.

5. Addit secundo per sacrificium eucha-
risticum posse obtineri etiam bona tempora-
lia, puta sanitatem, pluuiam, serenitatem &c.

Tom. III.

Probatur; nam de facto ecclesia instituit spe-
ciales missas, in quibus offertur sacrificium
ad obtinendam sanitatem infirmis, pacem,
liberationem à pestilentia; ergo hæc omnia pos-
sunt per sacrificium eucharisticum impetra-
ri; ideoque Tridentinum sess. 22. cap. 2. do-
cet hoc sacrificium non solum pro peccatis,
pœnis, & satisfactionibus, sed etiam pro alijs
necessitatibus offerri. Existimat tamen Vas-
quez disp. 228. cap. 4. num. 43. bona tempo-
ralia posse per sacrificium eucharisticum im-
petrari solum, quatenus conducunt ad spiri-
tualia. Ratio est, quia Christus non est mor-
tuus pro obtinendis nobis bonis temporalibus
secundum se, sed solum in quantum
conducunt ad spiritualia.

6. Potest quæri, vtrum sacrificium eu-
charisticum, quod Christus in cœna obtulit
ante passionem, fuerit propitiatorium, & im-
petratorium. Canus lib. 12. de locis theo-
logicis in solut. 4. arg. dicit id probabiliter
posse negari. Ratio est, quia sacrificium eu-
charisticum de facto est impetratorium, &
propitiatorium, quatenus offert vim satisfa-
ctoriam, & impetratoriam sacrificij cruenti
iam peracti; ergo &c. Dicendum nihilomi-
nus cum communi sententia, quam sequitur
idem Canus loco citato, Suarius disp. 74. sect. 2.
& disp. 76. sect. 1. & Cardinalis de Lugo
disp. 19. sect. 9. num. 161. sacrificium eucha-
risticum, quod Christus obtulit in cœna, non
fuisse propitiatorium, & impetratorium, non
minus, sed magis, quam quæ offeruntur in
ecclesia. Probatur. Nam Christus nunc, cum
non sit viator, per suam oblationem non
meretur, nec satisfacit, sed solum applicat
satisfactiones, & merita sacrificij cruenti; at
in cœna cum esset viator per ipsam oblationem
sacrificij eucharistici meruit, & satisfecit; ergo
ex hoc capite sacrificium à Christo oblatum
in cœna fuit magis propitiatoriū, & im-
petratorium, quam quæ nunc offeruntur in missa.
Rursum sicut nunc offeruntur, & applicantur
merita, & satisfactiones sacrificij cruenti iam
peracti, sic Christus in cœna obtulit merita, &
satisfactiones sacrificij cruenti paulo post
peragendi.

QVAESTIO CCV.

*Vtrum, & quos effectus sacrificium eucha-
risticum causet ex opere operato,
vel operantis?*

1. Sicut in alijs operibus, sic in oblatione
sacrificij Eucharistici possunt conside-
rari tria, nimirum meritum, impetratio, &
satisfactio, ideoque de his tribus agendum,
ac primo de merito. Certum est sacerdotem
offerentem sacrificium eucharisticum, si illud
offerat in statu gratiæ, voluntate honesta,
ac supernaturali, mereri sibi de condigno
augmentum gratiæ, & gloriæ, & alijs, pro
quibus offert, mereri de congruo plura bo-

Y y

na,